

[Ulrich.]

men senere indrømmede det ærede Medlem, at der var meget at rette ved Vurderingen. Jeg synes ikke godt, disse to Udtalelser kan forliges, men det glæder mig, at det ærede Medlem erkender, at der er meget at rette ved hele vort Vurderingssystem. Jeg forstaar saa godt, at det ærede Medlem udtaler det, thi det er i Virkeligheden det, der er. Jeg har oplevet et Tilfælde, hvor man udstykkede en Herregaard, hvis Jorder var af meget forskelligartet Kultur, og den Jord, der var i bedst Kultur, blev udstykket til en Grundskyldværdi af 10 800 Kr. — Brugene var af lige Størrelse —, og den ringeste Jord blev udstykket til en Grundskyldværdi af 5 400 Kr., altsaa til det halve. Men hvad er der saa sket siden? Der er sket det, at Vurderingsmændene er skiftet, og nu er der det mærkværdige, at den Jord, der blev vurderet til 10 800 Kr., i Øjeblikket staar til 6 000 Kr. i Grundskyld, og den Jord, der til Grundskyld blev vurderet til 5 400 Kr., er nu rykket op til 5 800 Kr. — fuldstændig i Strid med sund Fornuft og fuldstændig i Strid med Lovens Ord. Naar den Slags kan finde Sted, tror jeg, det ærede Medlem gør rigtigst i at erkende, at der er noget i Vejen med hele det Vurderingssystem, hvorunder disse Love praktiseres. Saa sagde det ærede Medlem, at Grundskyldværdien var det rette, og at det var meget lettere at vurdere til Grundskyld end til Ejendomsskyld. Jeg maa mene det modsatte, thi naar man vurderer til Ejendomsskyld, har man Handler at rette sig efter, man har de Priser, som bliver givet for de samlede Ejendomme, hvorimod den nøgne Jord ganske overordentlig sjældent bliver omsat, og som Følge deraf har man ikke denne Rettesnor. Naar man altsaa ikke vil gaa ind paa ved Vurdering til Grundskyld at foretage disse efter Jordboniteringen, staar man i Virkeligheden paa et fuldstændig falsk Grundlag, og de Vurderinger, der finder Sted, er derfor saa vilkaarlige, som de er. Det ærede Medlems Udtalelser om, at det er lettere at vurdere til Grundskyld end til Ejendomsskyld, mener jeg derfor er fuldstændig forkerte.

Fremdeles var det ærede Medlem nysgerrig. Nysgerrighed kan i og for sig være en Dyd, og jeg skal ikke være ked af, at det ærede Medlem var nysgerrig paa dette Omraade. Det ærede Medlem ønskede at vide, hvorledes de Konservative havde stillet sig til Loven om Len og Stamhuse. Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at jeg for mit Vedkommende selvfølgelig stemte imod den Lov, men andre indenfor mit Parti gjorde

det ikke, og Grunden var ganske simpelt den, at denne Lov hvilede paa frivillig Overenskomst. Jeg for mit Vedkommende kunde imidlertid ikke erkende, at den hvilede paa frivillig Overenskomst, idet der i den sidste Paragraf i Loven var indsat en Bestemmelse om, at for saa vidt man ikke rettede sig efter denne Lovs Bestemmelse, skulde man forlods svare 1 pCt. i Skat forud for alle andre Skatter af den samlede Værdi, man havde. En Lov med en saadan Straffebestemmelse kunde efter min Mening ikke gælde for at hvile paa frivillig Overenskomst, og derfor modsatte jeg mig denne Lov. Den Form, hvorunder de Jorder, der blev afgivet, skulde udstykkes, modsatte vi os selvfølgelig fra første Begyndelse og har gjort det siden.

Saa var det ærede Medlem fornærmet over, at jeg havde betegnet dette Lovforslag som et Paradenummer. Det gjorde jeg nu ikke, men jeg spurgte den højtærede Minister, om Ministeriet og deres allierede vilde gaa ind i en Realitetsforhandling om hele denne Sag, eller om man skulde betragte det som et Paradenummer, man ønskede at gennemføre ved tre Behandlinger og derefter lade begrave ovre i det høje Landsting. Det var den Udtalelse, jeg fremsatte.

Det ærede Medlem kom endvidere med nogle Udtalelser om, at jeg havde ført forblommet Tale. Nej, det tror jeg er det sidste, det ærede Medlem nogen Sinde skal komme til at bebrejde mig, at jeg er forblommet i mine Udtalelser; jeg udtaler altid min Mening ganske aabent og ærligt uden nogen som helst Svinkeærinde til nogen som helst Side, men det var vist Æggekekagen, det ærede Medlem havde faaet galt i Halsen. Det ærede Medlem maa dog erkende, at de foreliggende Lovforslag er et Udpluk af dels radikale Ideer, dels socialdemokratiske Ideer, og det, jeg sagde, var, at Regeringen havde taget eet Æg fra den ene Rede og eet fra den anden Rede og slaet dem sammen til en Æggekekage, men den havde glemt at passe paa, at intet af Æggene var raadtent. Det var min Udtalelse, den var virkelig lige ud ad Landevejen, og den er rigtig.

Yderligere var det ærede Medlem inde paa at tale om Landbrugets Evne til at ændre Driftsform. Jeg vil erkende, at den Gang vi for en Række Aar tilbage stod overfor dette at maatte gaa bort fra at være et kornproducerende Land og over til at være et smør- og flæskeproducerende Land, viste det danske Landbrug en ganske overordentlig Evne til at ændre hele sin Driftsform, men jeg kan ikke med min bedste Villie tænke mig, at det ærede Medlem mener,